

VESZPRÉMI RENDŐRKAPITÁNYSÁG MEGELŐZÉSI HÍRLEVÉL

2021 SZEPTEMBER

TARTALOM:

1. Becsengettek
2. Az állatok világnapja
(október 4.)

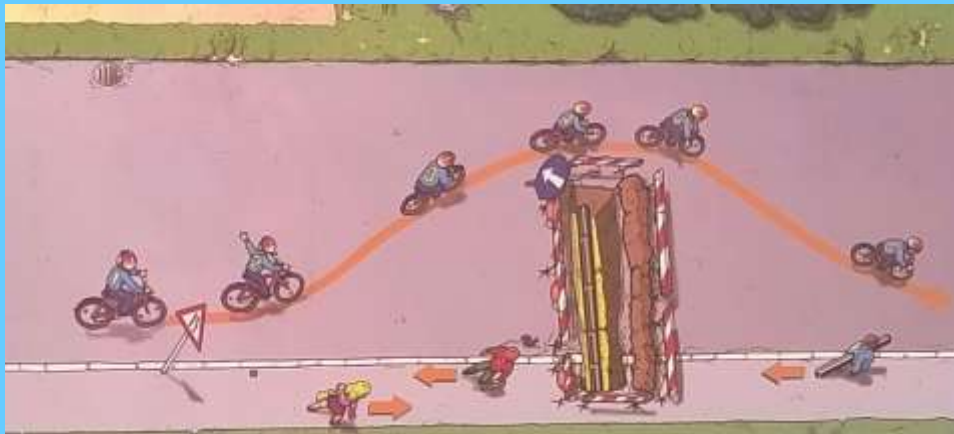
A folyamatban lévő világjárvány miatt az elmúlt két tanév rendhagyóan telt el a kényszerű online időszakok miatt. Ezt senki sem kívánja újra megélni, reménykedünk abban, hogy a jelenléti oktatás minél tovább tarthat, esetleg az új tanév végéig is. Természetesen minden rosszban van valami jó, és ez igaz az online oktatásra is. Az otthon maradó gyermekeket nem kellett iskolába vinni, elmaradt a reggeli kapkodás, a forgalmi torlódások az oktatási intézmények előtt. Szeptember 1-jétől azonban mindez már a múlté. Különösen az első néhány hét lehet nehéz, amíg a családok vissza nem állnak a tanévre jellemző „üzemmódra”. Hírlevelünk első része ezt a folyamatot igyekszik segíteni közlekedésbiztonsági ismeretek átadásával.

Májusi hírlevelünkben néhány bevezető gondolat erejéig foglalkoztunk már az állatok védelmével. Hírlevelünk második részében erre a témára térünk vissza részletesebben, figyelemmel a közeledő állatok világnapjára, illetőleg arra, hogy időközben a rendőrség megkezdte állatvédelmi programjának kidolgozását.

1. Becsengettek

A Veszprémet elkerülő útgyűrű építése 1985-ben fejeződött be. A déli elkerülő út csomópontjai szintbeni keresztezéssel épültek ki úgy, hogy különszintű átépítésükre a későbbiek során lehetőség legyen. Ennek megvalósítása már megkezdődött, a 8-as és a 7217-es utak kereszteződésében már használatba is vettük az új felüljárót. Veszprémben és környékén folyamatosan napirenden vannak a beruházások, mert a megnövekedett forgalom ezt kikényszeríti. A belvárosban nagyszabású körforgalom építések zajlottak a közelmúltban, azonban a munkakezdés előtti, majd a délutáni torlódások mégis napirenden vannak. Ennek hátterében az áll, hogy a közlekedés első számú eszköze a családok esetében az autó lett, és vannak háztartások, melyek párhuzamosan több gépkocsit is üzemeltetnek. Ez a kilencvenes években még nem így volt, a relatíve magas üzemanyagár sokakat visszatartott az autó hétköznapi használatától.

A Déli útgyűrűn folyó munkálatok miatt a szomszédos településekről ingázók egy jelentős része már a megyeszékhely határában lelassul, majd ezt követik a belvárosi araszolgatások. A reggeli torlódások helyszínei között ott vannak egyes iskolák is, mivel egy viszonylag rövid időszakon belül nagy számban érkeznek autóval a diákok. Sok helyütt nem állnak rendelkezésre parkolóhelyek olyan számban, hogy a biztonságos és szabályos megállás lehetősége adott legyen a szülőknek. A megállás, parkolás fizikai ellehetetlenülése azonban nem adhat felmentést a közlekedési jelzések és szabályok figyelmen kívül hagyására. Aki így tesz, az csak fokozza a már meglévő nehézségeket és a közlekedés többi résztvevőjének helyzetét rontja. Ez pedig kisebb-nagyobb konfliktusokat is szülhet.

Megoldás lehet a megelőzés, pl. oly módon, hogy korábban érkezünk a többségnél, nagyobb gyermekek esetében az önálló közlekedést preferáljuk, mérlegeljük az alternatív közlekedési eszközök használatát stb.

Az iskolakezdés időszakában feltűnővé válik a nappalok rövidülése, vannak akik már sötétben indulnak el otthonról reggelente. Csak idő kérdése és megjelenhetnek az első ködök is. Mindez a menetidő növekedésének lehetőségét vetíti elő, melyre szintén csak a korábbi indulás lehet a logikus válasz. A gyorshajtás, az udvariatlan, másokat ellehetetlenítő magatartás egyrészt veszélyes, másrészt rontja a morált, ezért ezek mindenképpen kerülendők.

2. Az állatok világnapja

Az utóbbi 2-3 évtizedben egyre hangsúlyosabbá vált az állatok védelme Magyarországon. A folyamat nem csak a jogalkotás terén figyelhető meg, hanem a lakosság érzékenységének erősödésén is, a többségnek nő a környezetében lévő állatokkal való együttérzése és csökken a toleranciája, ha elhanyagolással vagy bántalmazással szembesül. Ennek eredményeként évről-évre számtalan bejelentés érkezik a hatóságokhoz, ezáltal pedig véget érhet a sanyarú sorsban élő kutyák, macskák stb. szenvedése. Saját tapasztalataink szerint ebben a nők járnak az élen, ők teszik a legtöbb bejelentést.

A folyamatot úgy is felfoghatjuk, mint egy letúnt világ végleges felszámolását. Zajcsek Alfons ny. százados a m. kir. csendőrkutyatelep igazgatójának Az eb nevelése és kiképzése című 1925-ben megjelent könyvében még az alábbiakat olvashatjuk a vadak iránti közömbössé tétel módszerei közt:

„Egy másik módszert egy hazánkbeli igen közismert, neves vizslakiképzőtől hallottam. A vezető a terepben egy bokor mögé egy embert rejt, aki egy jó ostorral van felszerelve. A bokorhoz egy madzaggal egy eleven nyúl van kötve. A vezető ebjével, mintha mi sem lenne, arra sétál, úgy hogy az eb a nyulat észrevegye. Mihelyt az eb a nyúlnak futva, hozzáért, akkor a bokor mögötti segítőszemély előugrik és a z ostorral az ebet ott és úgy, ahogy éri, alaposan ütni kezdi. Véleményem szerint ez igen jó módszer, de a szolgálati ebeknél csak növendékkorukban lesz alkalmazható.”

Vidéki gyökerekkel rendelkező olvasóink között akadhatnak olyanok, akiknek vannak még emlékeik arról, hogy idős asszonyok a nemkívánt macskaszaporulatot vízbe fojtották, majd elásták. Ez valaha elterjedt megoldás volt és sem jogi, sem pedig erkölcsi elmarasztalással nem járt. Gondolhatnánk, hogy ezen már túl vagyunk, de a régi dolgok soha nem tűnnek el egyik napról a másikra, hanem inkább olyanok, mint a kialudt tűz forró

parazsa, amiből esetenként felcsap még egy-egy kisebb lángnyelv.

Az állatkínzás bűncselekményét az követi el, aki gerinces állatot indokolatlanul oly módon bántalmaz, vagy gerinces állattal szemben indokolatlanul olyan bánásmódot alkalmaz, amely alkalmas arra, hogy annak maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza, illetőleg gerinces állatát vagy veszélyes állatát elúzi, elhagyja vagy kiteszi.

Mindebből természetesen nem az következik, hogy erkölcsös dolog lenne a légy szárnyát vagy a kaszáspók lábát kitépni, a gilisztát feldarabolni stb., azonban büntetőjogi következménye az ilyen cselekedeteknek nem lesz, mivel nem gerinces állatokról van szó.

A törvény szövegéből az is következik, hogy gerinces állat olyan módon történő bántalmazása vagy elhanyagolása, ami nem alkalmas arra, hogy annak maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza, az nem bűncselekmény. Ebből viszont nem következik az, hogy a Btk. által meghúzott „vörös vonalig” bármit szabad, mert az állatok kíméletéről és védelméről szóló 1998. évi XXVIII. törvényben, valamint a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendeletben foglaltak megszegése is szankcionálható, az elkövetővel szemben bírság kiszabásának lehet helye.

Utóbbi jogszabály pl. az akvaristák számára is tartalmaz előírásokat, így aki felelős, jogkövető állattartó akar lenni, annak egyrészt ismernie kell a hatályos előírásokat, a vele, mint állattartóval szemben támasztott követelményeket, továbbá a tulajdonában lévő állatra jellemző igényeket. Ugyanis a hivatkozott jogszabályok megszegői között nem csak a régi állattartó kultúra képviselői jelennek meg, hanem a tudatlan, érzéketlen, önző emberek is.

Az áldozatok leggyakrabban a kutyák. Ők lettek először társaink az állatok közül, velük élünk a legszorosabb kapcsolatban, ezért potenciálisan nekik tudunk ártani a legkönnyebben. Nem csak az a gazda okoz szenvedést az ebnek, aki folyamatosan láncon kikötve tartja, hanem az is, aki státuszszimbólumként

választja, anyagi jólétét, stílusát demonstrálja vele a külvilág felé, azonban személyes tulajdonságai nem kompatibilisek a választott fajta sajátosságaival.

A nagy mozgásigényű vadász- és pásztorkutyák szenvedni fognak egy mindenhova autóval járó gazdi mellett, aki a garázkaput is távirányítóval nyitja. Családtagjainkkal, barátainkkal akkor vagyunk a legbőkezűbbek, ha elsősorban időt és figyelmet fordítunk rájuk, nem pedig pénzt. Nincs ez másképp a kutyafajták többségével sem. És ezek közül sokan még a rendszeres fizikai és szellemi lefárasztást is igénylik, ami az állattartó aktív közreműködése nélkül elképzelhetetlen.

Négy lábú barátainkat esetenként nem csak a gazdájuktól, hanem a szomszédoktól is okunk lehet féltetni. Akadnak még olyan elvetemült emberek, akik a számukra kellemetlen ugatásnak fagyálló folyadékba áztatott vagy tűkkel teleszurkált virslivel próbálnak véget vetni, pedig a fűkasza vagy a flex hangja általában ennél jóval kellemetlenebb, mégsem törünk azt ezt használó személyek életére.

A légpuska birtoklása sem való mindenkinek. Aki beéri azzal, hogy céltáblán vagy üres konzervdobozokon teszti ügyességét, azzal nincs baj, de visszatérően akadnak olyanok is, akik a közelükben élő macskákra vagy madarakra is gyakorolnak. A lövés gyakran okozza ezeknek az állatoknak a pusztulását, ami nem feltétlenül következik be azonnal, hanem megelőzheti még egy fájdalmas haláltusa is.

A vadon élő állatok jóléte tekintetében is van felelősségünk. Amikor kimegyünk a természetbe, akkor járunk el helyesen, ha ott semmit nem változtatunk meg. Nem csak az elhagyottnak tűnő őzgida magunkhoz vételétől, a madárfészkek kifosztásától kell tartózkodnunk, hanem attól is, hogy az élettelen tereptárgyakat leromboljuk vagy áthelyezzük. Természetkárosítás bűncselekményének gyanújának megállapítására alkalmas valamely patakon épített hódgát elbontása, épületen lévő fecskefészkek leverése stb. Ez tehát már nem állatkínzás, hanem egy másik bűncselekmény.

Az erdőben talált szarvasagancs sem szabad préda, elvitele lopásnak minősül. Ez önmagában nem állatkínzás, azonban van a gyűjtésnek egy rámenősebb, célirányosabb és kegyetlenebb módszere is, amikor az agancshullajtás időszakában az elkövetők addig hajtják az állatokat, amíg azoknak a trófeája le nem válik a menekülés során elszenvedett mechanikus behatásoktól. Ilyenkor a következmények kiszámíthatatlanok. Végző soron az is előfordulhat, hogy a menekülő állat fennakad a vadvédelmi kerítésen, vagy kirohan az országútra, ahol elüti egy autót. Ez esetben a lopáson kívül más bűncselekmény elkövetése is megállapíthatóvá válik.

Bár az állatokhoz való viszonyunk javulása elvitathatatlan, a fenti példák azt mutatják, hogy még hosszú utat kell megtennünk a végső cél eléréséig. A folyamatot gyorsíthatja, ha az esetleges szemtanúk nem maradnak tétlenek, hanem értesítik a hatóságokat, esetleg fotókkal is dokumentálják az észlelt jogsértéseket.

Az állattartási problémák és az állatkínzás bejelentéséhez Állatorvosok az Állatvédelemért Országos Alapítvány honlapja az alábbi praktikus tájékoztatást adja:

„Bejelentés tehető névtelenül is, de annak írásosnak kell lennie mindenképpen.

A gyakorlatban: állattartási problémák esetében értesítendő ÍRÁSBAN a helyi jegyző, azaz akkor, ha a kutya állandóan láncon van, nincs veszettség ellen oltva, nincsen chipje, nem szerepel az önkormányzati ebnyilvántartásban, a kerítés átjárható, állandóan az utcán van, ki tud mászni a kerítésen és támad, a tehenek/lovak/birkák/disznók (stb.) az utcán vannak, stb. Ezek elsősorban a jegyző hatáskörébe tartoznak. A „sima” e-mail közérdekű bejelentésnek számít, melyre a jegyző 30 napon belül köteles tájékoztatást adni a megtett intézkedésről. Ez az Állatvédelmi Törvény alapján történik, és közigazgatási eljárásról beszélünk, és alapvetően gondatlan cselekmények felderítése a cél.

Ha kifejezetten szándékos állatkínzásra gyanakszik valaki (nemcsak láncra van kötve a kutya (egyéb állat), hanem sovány, sebes, betegnek látszik, nincs előtte víz, nincs előtte étel, bántalmazást látnak, stb.), a rendőrség értesítendő, célszerűen helyi állatvédő szervezettel összefogásban. Ilyenkor a Btk. alapján folyik az eljárás, büntetőügyről, büntető feljelentésről van szó. Az állatkínzást NEM ÁLLATORVOSNAK, hanem a rendőrnek kell megállapítania, de figyelembe veheti a helyszínre hívott állatorvos/hatósági állatorvos véleményét és a területre történő behatoláshoz elegendő az állatkínzás GYANÚJA, nem kell, hogy ALAPOS GYANÚ legyen. Ez a rendőrök feladata. A rendőrök feladata tehát a jogkérdés eldöntése (bűncselekmény gyanúja), az állatorvos segítHET szakkérdésben (adott faj tartási körülményei, vagy maga az állat milyen állapotban van, mire lenne szüksége valójában stb.).”

A bejelentéshez további információk is találhatóak az alábbi linken:

<http://kormanyablak.hu/hu/feladatok/206/ELELM00057>

Információkéréssel forduljon hozzánk bizalommal!

Veszprémi Rendőrkapitányság
8200 Veszprém, Bajcsy-Zsilinszky utca 2.
Tel: 06-88/428-022
E-mail: rauszi@veszprem.police.hu

A kiadásért felel: Rausz István r. ezredes rendőrkapitány

Tájékoztatjuk, hogy a Rendőrségi Adatvédelmi Nyilvántartás szerinti adatvédelmi tájékoztató a következő linkről letölthető:

<http://www.police.hu/hu/a-rendorsegrol/adatvedelem/altalanos-informaciok>

Tájékoztatjuk továbbá, hogy amennyiben a jövőben nem kívánja hírlevelünket megkapni, a Veszprémi Rendőrkapitányság rauszi@veszprem.police.hu e-mail címre küldött üzenetével kérheti e-mail címe törlését.